

מפגש בישול מתכון עם זיכרון

כל אדם, מכל מקום בעולם, מכיר את התחושה של אובדן ושל געגוע,
לכל אדם יש המתכון שמזכיר לו מישהו יקר.

מתכון עם זיכרון - הנצחה ייחודית לזכר חללי צה"ל וחללי פעולות האיבה
דרך בישול מתכונים אהובים והסיפור שמאחוריהם.
זאת על ידי מפגשי בישול בהם מבשלים מנה אהובה של חלל צה"ל או חלל
פעולות איבה. במפגשים מבשלים, טועמים ומשתפים תמונות, סיפורים,
קטעי וידאו ומשוחחים על האדם שמאחורי המנה ומשפחתו.

לקראת יום הזיכרון יתקיימו ברחבי הארץ מפגשי בישול בהם יונצחו חללי
צה"ל ונפגעי פעולות האיבה, במסגרת מתכון עם זיכרון.

מפגש בישול לזכר

דורית מצקין ז"ל

ילדות

דורית נולדה בג' בחשוון תשמ"ב, בשנת 1981 בכפר סבא.
בת ללובה ושמעון, אחות לאלון, רון וחן.
דורית גדלה והתחנכה בכפר סבא.
נערה חייכנית, מאירת פנים, טובת-לב ומצטיינת בלימודים. את החיוך שלה,
אשר שבה לב כל רואיה, זוכרות גם המורות.
דורית למדה בבית-הספר היסודי על-שם א.ד. גורדון, המשיכה לחטיבת-
הביניים על-שם יגאל אלון וסיימה בבית-הספר התיכון 'אורט שפירא'.

על הילדה שהייתה

דורית נחשבה לנערה שובבה, אך גם אוהבת סדר וניקיון.
בלימודיה הייתה חרוצה וידעה בצורה הטובה ביותר כיצד לשלב בין לימודים, משפחה
וחברים. היא ידעה לשלב בין הנאות לבין מטלות החיים, וביצעה את שני הדברים הללו
על הצד הטוב ביותר.
בתקופת התיכון, הייתה מהבולטות מתלמידי הכיתה וגילתה המון רצון טוב והבנה.
לדורית היו המון שאיפות לעתיד ואמביציה גדולה מאוד להגשים כמה שיותר
משאיפותיה.

גיל ההתבגרות

דורית סיימה את התיכון במגמת שיווק ובסיום לימודיה החלה לעבוד בחברה שעסקה בשיווק מוצרים שונים לדוכנים ולמרכולים.

בכסף שהרוויחה נסעה עם חברתה הטובה לעשרה ימים של כיף בלונדון.

דורית אהבה חברה ובילויים, טיולים וריקודים בדיסקוטקים. היא וחברותיה היו כאחיות בלב ובנפש.

מתכון עם זיכרון

תחביבים ותחומי עניין

דורית סיימה קורס מדריכים לנוער צעיר במצוקה. אוזנה הייתה קשובה לבעיותיהם והיא ניסתה לעזור להם ככל יכולתה.

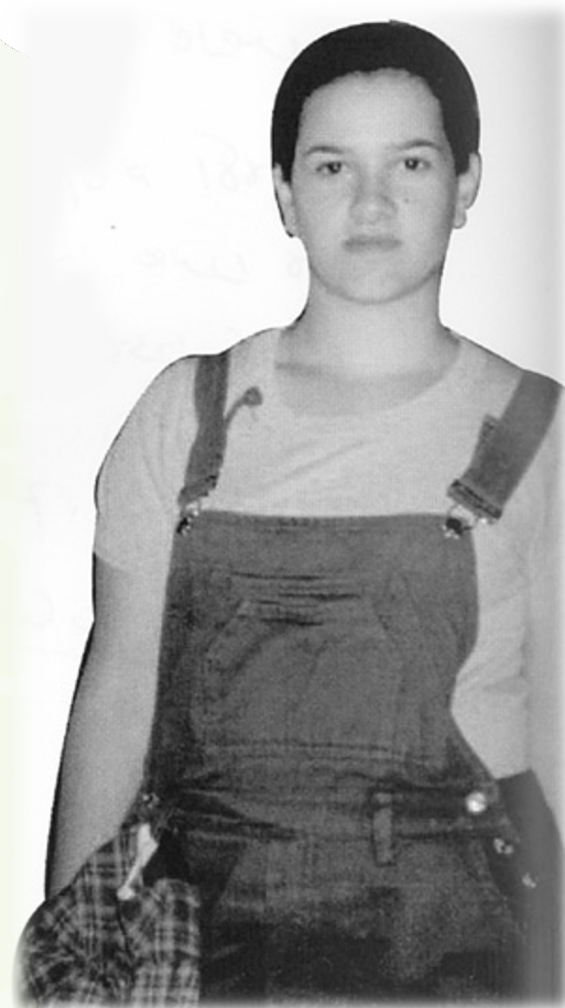
העבודה למען הכלל הייתה טבועה בנפשה והיא עזרה לתלמידים שהתקשו בלימודים ובהכנת שיעורי הבית.

לדורית היה סיפוק רב מהעזרה לילדים ובני הנוער. לאחר סיום הקורס ואחרי כל מפגש עם הילדים, דורית העלתה חיוך של סיפוק על פניה, חיוך של נתינה לזולת.

הגיוס לצה"ל

דורית התגייסה לצה"ל בסוף חודש פברואר 2000 והתנדבה לשרת במשמר הגבול. לאחר שעברה קורס מתאים הוצבה כבקרית גבול במעבר רפיח. היא קשרה קשרי חברות נאמנים עם חבריה וחברותיה לעבודה וזכתה להערכה רבה גם מהפלשתינאים שמעבר לגבול.

מתכון עם זיכרון

מועד הנפילה

לאחר כחצי שנה בתפקיד, נהרגה דורית בתאונת-דרכים מחוץ לבסיס, בהיותה בת 19 בלבד.

היא הובאה למנוחת עולמים בבית-העלמין הצבאי בכפר סבא.

השאירה אחריה הורים, שני אחים ואחות.

מכתבים שכתב שמעון, אביה של דורית, לאחר מותה:

כית' היקרה תנוחי אז משכר קשלים
ובהלילה,
עצ שהזמן יפגיש אלתנו מאדש אי-שם

מאהבא

האלוהי

עצ כלות

הנשימה

צואת היתה תקופה אל!!!, אבה נהגות
ובהיים צרמו.

כרף פי!!!

ואז נחת האסון הנורא מבתי, ה סס/פ/4
תקשה השקלה בלתי יסונת הוקרה, ואני
רואה בענות על בלתי 4 אנשי ערף
וקנחי רה, ידעתי הרגשתי שהקטורה
שהקרה היא קטרת אלוהי, ואז מתחיל
כרף פי באי!

מאז עבר כלודש מהאסון הנורא, את
על איתנו הכאה חזק ונורא וצורה.
האיי טוניס בצדדיק.

כל איי מאלמו רגע ממתהדיק עיסביה ירפה
אחד צורית.

אני ימי רבון וכא הימטיק, יגהי האיי
נתקיק ימניי ימני האסון ואחרי האסון,
הלקי קשני בוא איי עמל איי.
עמל המטהרה איי היו נעצחים, סטול על יכח
ועל רוצה הימטיק בצדדיק.

צורית בילי אהבתי אנתק מאוד מאוד,
אלוהי אנתק מאוד מאוד, והימטיק לאהיך
אלתק חזק חזק ינצח.

מכתבים שכתבה חן, אחותה הקטנה של דורית, לאחר מותה:

דורית

הינני חושבת
הינני חושבת
הינני חושבת
הינני חושבת
הינני חושבת

ואני חושבת
ואני חושבת
ואני חושבת
ואני חושבת
ואני חושבת

ואני חושבת
ואני חושבת
ואני חושבת
ואני חושבת
ואני חושבת

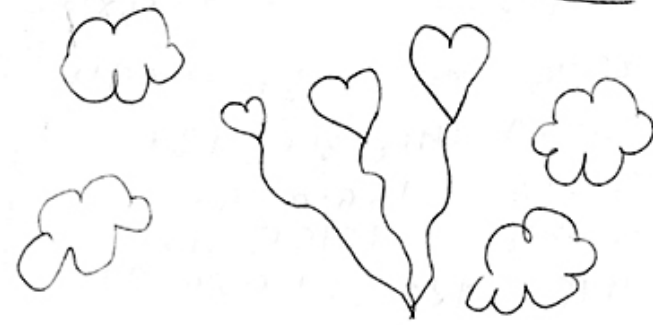
ואני חושבת
ואני חושבת
ואני חושבת
ואני חושבת
ואני חושבת

ואני חושבת
ואני חושבת
ואני חושבת
ואני חושבת
ואני חושבת

ואני חושבת
ואני חושבת
ואני חושבת
ואני חושבת
ואני חושבת

ואני חושבת
ואני חושבת
ואני חושבת
ואני חושבת
ואני חושבת
ואני חושבת
ואני חושבת
ואני חושבת
ואני חושבת
ואני חושבת

חן

זכרון של קורג,
וארגו יווה של משלחו חגה, אהיום
היא היגוה של כולנו, של משלחו נהי"ק
וגל משלחו משלחו יגאל. ין קדפניס, בנ
משלחו, נימן לנהיין אה אצגה
האקיוה נגו אה אה אה
נחן ונהיניוה של זורג.
יהיו זכרוה היון, ושאם לא
גצלו אצו זאקו.
שלם קאהוה
שלמה קן-עמי
השג אגילחון העני'ם.

דורית ז"ל

צ'ובים וכואבים כולנו,
ארכינים ראש,
לא מאמינים,
מנסיס אצכל אפל אין בקרפנו נחמה.

מסתופים מוכי ה'ם,
ומסרפים להאמין
נאקחת בימי יחיק
כשחילובק צל פנייק
חפלי, חפלי, שהלכת לפתח התאום פערפו של יום.

נלכור את דמותך, את צינייק שנהרו,
חיובק, צחוקק המדפק, צלילותך, שופקותך ואת טוב לייק

מי ייתן ותמצאי מנוחה נכונה פדרכק האחרונה,
אין, אין נחמה לא נשכח ויהי מה!

משפחת מצקין היקרה, לופה, שמצון, אילון, רון וחן
משפחת פצ'צרכט הכפדי,

חיה, איציק, זיו, רותם ודור
משפחת סילובסקי

93 2008/3/31

הפ"ב

לא אהרתי בטוב
וכבר את האהבה
צבדתי שתאמין
המשפט נשמת

הינינו בטוב
את אהבת התקווה
עבשנו את אהבה...
והתקווה רוקה

יגעה אהבה
תמיד את ציבורה
ובדיוק המוחי המשפט
זלא עוד את

לחוק אהבה
ציבורנו נשט אהבה
לא עוד ראש
נשט עוד את

לא אהרתי בטוב
וכבר את האהבה
תמיד את ציבורה
אהבה, לא עוד את 0000

צורת אהבה אותך
משפחה מצדקין-בין חכמים

משפחה - חבר אהבה

28

אבות היתה לנו.

אנו מצובים מאוד על אהבה, על הדבר שבה
סימת את חייך
נצרכי לנסות את אהבה היסודית שתמיד נכונה
כמו חלק מצדק, רחמים ויפוא.
אות יופי"ק וסוף אהבה עם הסובבים
אותך.

נצרכי תמיד.
דודה אהבה, דוד חונן
וכל המשפחה
שחר.

"תהיה נשמתך צורה
הצדק החיים".
אליה

הספדים

ליאת, המפקדת של דורית, כתבה למשפחה כי דורית מילאה את תפקידה בצורה יוצאת מן הכלל והייתה דוגמה לחברותיה, תמיד צוחקת ומחייכת.

דוד, ראש המשמרת שלה, כתב: "בתקופה הקצרה שעבדנו יחד הספקתי להכירך ולגלות כי את שוטרת נבונה ואחראית הממלאת את תפקידה על הצד הטוב ביותר... היית שוטרת למופת, ממושמעת וללא דופי."

הספדים

מורתה לילי כתבה: "תמיד אזכור את דורית כאחת התלמידות המיוחדות שהיו לי. חיוך מקסים שלא ירד מפניה והמון המון רצון להצליח". המורה ורדה מספרת, כי בחיוך הרחב ובטוב הלב שלה רכשה דורית את לב חבריה ומוריה.

חברתה אסנת כתבה: "פעם הייתה תינוקת יפיפייה, שגדלה לילדה חמודה, שגדלה לנערה יפיפייה, ש...לא הגיעה להיות אישה מקסימה... ובדרך היא הכירה אותי, וצחקה איתי, ואהבה אותי. ואני אהבתי אותה, ואני אוהבת אותה... אני מקווה שאת עדיין מחייכת, כמו תמיד. תודה שנתת לי להיות חברה שלך."

הספדים

מפקד המשטרה הפלשתינאית במעבר רפיח כתב: "בשם אללה הרחמן והרחום, אל הנשמה הטהורה שעלתה לשמים, מרחפת באוויר וסביבה המלאכים. אל האחות שחלפו חייה בעבודת חסד ואהבת האנשים, ולזאת שהיתה מסורה בעבודתה וברייה. אנחנו מבקשים מאללה שישים אותה בגן העדן הנעים, ירחם ויגן עליה. בעזרת אללה."

עמי, הסמת"ח: "דורית, היית בקרית מאוד מאוד מקצועית, עדינה, שקטה וחייכנית, תמיד שמחה וצחקנית...לכן אותך כולן אוהבות."

דורית מצקין איננה

דורית, בת ה-19 במותה, חיילת משמר הגבול תושבת העיר, נהרגה בתאונת דרכים מחרידה בדרום הארץ

אותר... הזמן עמד מלכת באותן שעות כואבות. בית הקברות היה מלא אדם, והכביש הראשי נחסם. האב הקריא קריש בכבי, ואחיה אלון שכל-כך התקרב אליה בוסן האחרון, ספר לה: 'אנחנו כל החיים נאהב אותך, דורית, היינו המשפחה הכי מאושרת בעולם עד שמשהו נלקח מאיתנו, אנחנו נוהה חוקים כשיבילך דוריתו', הוא צעק וסולו עולה השמימות, 'אני אוהב אותך. תמיד אוהב אותך', צמרמורת אירוע. מרידה אחרינה של את מאחז...

דורית, זיל אהבה את החיים

איש חברה קדישא נקל את הטכס רב הכבוד, כשעשרות זרים מונתים בזה אחר זה על הקבר הטרי. כשעה ארוכה עמדו אל מול הקבר, מלחשימים, מספרים, 'היא כל-כך אהבה את החיים', אמרו לי שתי בנות שישבו בצד, עוד לא מוכנות לעיוב, 'עכשיו להשאיר אותה כאן, לבר... זה פשוט לא יאטור'. דורית זיל הועלתה במותה לדרגת סגל שני, היא הותירה אחריה אב שמקו, אם לובה שני אחים אלון ורון האחות קטנה תן. 'תעוררו', אמר אביה בכבי, 'זו מלחמה שבה כל הילדים הטובים ביותר שלנו הולכים'. אנא תעשו משהו'. קצת לפני השקיעה כבר לא נותר אדם במקום, רק איש אחד, סטיר את הורים כל-כך דרבה מרדום, למרח אחד מיותר. ■

זאב שרגא

מאות אנשים ליוו ביום שני למנוחה אחרונה את דורית מצקין ז"ל, שוטרת משמר הגבול בת 19, שנהרגה כתאונת דרכים מחרידה כליל יום ראשון. דורית, תושבת כפר-סבא, שירתה בכביס משמר הגבול בדרום הארץ, ועם מצאה את מותה. שעות ארוכות התאמנו חיילי משמר הכבוד תחת השמש הקופחת, כשצ'רם הבורות הבורות של בנות בוכיות, סיטות צעירות, שרק החלו את חייהן, והנה כבר הן נפרדות מחברה יקרה, שהלכה ללא שוב. כשעה שלוש הגיע הארון לבית המשפחה, משם יצאה השיריה, מאות אנשים שבאו לחלוק כבוד אחרון. אט אט הם התקרבו אל עבר בית הקברות, ומסס אל החלקה הצבאית, שובל גדול, שמסאן להאמין. 'זה לא יכול להיות', חודו ואמרו כולם, 'זה לא קורה לנו'. משמר הכבוד צעד כסדר מופתי לפני הארון שכוסה בדגל ישראל, הם הגיעו אל החלקה הצבאית, ולפתע נשברו כולם. ים של רמעות בתוך ים של אנשים, נפרדים, כואבים כל-כך.

הרב הצבאי נשא הברים מיד לאחר הורדת הארון לקבר. כעניינם דומעות הוא דיבר על השטן שבקרננו ועל השאננות

שבה כולנו מצויים, עוד הלל בקרב בכביסים מספר הפלוגה ספר לה: 'אריבעה חודשים

לקריאת מכתבים נוספים שכתבו לדורית לחצו כאן

לצפייה בטקס לזכרה של דורית לחצו כאן

מזמינים אתכם לרשום כמה מילים ולשתף איתנו

באתר האינטרנט

של מתכון עם זיכרון

www.matkonzikaron.co.il

או ברשתות החברתיות, ואנו נעביר למשפחה

תודה שלקחת חלק במפגש בישול

מתכון עם זיכרון

